

MEDLEMSBLAD **FREM**

Boldklubben

NR. 1

FEBRUAR 1955

10. AARG.

GENERALFORSAMLING

Den ordinære generalforsamling afholdes mandag den 28. februar kl. 19,15 pr. i Parkteatrets Selskabslokaler, Østerbrogade 19.

DAGSORDEN:

1. Valg af dirigent.
2. Beretning om Klubbens virksomhed i det forløbne år.
3. Fremlæggelse af det reviderede regnskab.
4. Forslag om kontingentforhøjelser.
5. Valg af formand og 2 repræsentanter. (pag. 8)
6. Valg af 2 suppleanter til bestyrelsen (pag. 8).
7. Valg af en kritisk og en statsautoriseret revisor (pag. 11).
8. Valg af 3 medlemmer til spilleudvalget for fodbold (pag. 10).
9. Valg af 2 medlemmer til spilleudvalget for cricket (pag. 10).
10. Eventuelt.

- ad pkt. 5. På valg er **V. Skousen, Anders Henrichsen og Albert Olsen.**
ad pkt. 6. På valg er **Poul Petersen og Svend Eriksen.**
ad pkt. 7. På valg er **Edvin Hansen og Chr. Mortensen.**
ad pkt. 8. På valg er **Arne Jørgensen, Leif Knudsen og Bent Werge.**
ad pkt. 9. På valg er **Erik Larsen og Poul Erik Hansen.**

Adgang til generalforsamlingen har alle aktive og passive medlemmer mod forevisning af gyldigt medlemskort for året 1955.

Drømmerejse for ynglingene

I december modtog »Frem« ikke mindre end tre invitationer til ungdomsafdelingen, og de gjaldt alle vore ynglinge.

Den første modtog vi fra *F. C. Saarbrücken*, der hvert år afholder en stor påsketurnering under navnet: *Europa-Fussball-Turnier der Jugend*, og 14 dage efter kom der invitationer fra *Oberhausen*, som vi besøgte i 1952, (denne invitation har vi overladt til B 1903) samt fra rektor *V. Frost* og *Leander Fussballverband, Rheinland*, som gjaldt et 50 års jubilæum i Sportsverein »Eenbracht« Tries 1905 e. V.

Straks efter at vi havde modtaget invitationen fra Saarbrücken, satte vi os i forbindelse med dem for at få detaljerede oplysninger om betingelserne, og da disse og turneringen var så lovende, bevilgede bestyrelsen rejsen.

Turneringen er international, idet der deltager hold fra *Italien, Schweiz, Frankrig, Holland, Spanien* med flere, så konkurrencen bliver jo nok skrap, men da Triest deltog sidste år og

opnåede en 5. plads af 10 hold, skulle vi have en mulighed for at klare os hæderligt.

Vi må nu gøre lidt ekstra ved træningen for at møde i bedst mulig kondition, og alle mand er i fuldt sving og indstillet på at gøre en ekstra indsats, så vi kan repræsentere »Frem« og dansk fodbold på en værdig måde.

Rejsen er tilrettelagt i alle detaljer, og for at den ikke skal blive forceret, og samtidig en oplevelse for deltagerne, går den over Köln langs Rhein til Rudesheim.

Afrejsen bliver tirsdag den 5. april med hjemkomst næste tirsdag aften den 12. april.

Ruten bliver iøvrigt følgende: København—Gedser—Grossenbrode—Hamburg—Dortmund—Köln—Bonn—Koblenz—Rudesheim—Mainz—Kaiserslauten—Saarbrücken, og der bliver et par dages ophold ved Rhinen, inden vi fredag aften ankommer til Saarbrücken, hvor turneringen begynder lørdag og fortsætter søndag og mandag.

Det er ikke endeligt afgjort, om vi skal benytte jernbane eller bus eller begge dele, men det endelige program for turen vil fremkomme i næste nummer af bladet.

I konkurrencefodbold er der ikke plads for slappe fyre . . .

Af Stanley Matthews

Hvis den engelske fodboldspiller, verdens dygtigste højre wing, Stanley Matthews, siger eller skriver sin mening om fodbold, så må det læses af alle, der har den mindste berøring med denne sport. Den engelske fodboldkonge havde fornylig en artikkelserie i dagbladet *Politiken*. Der er mange gode råd til spillere, trænere og instruktører i den. Vi har med tilladelse af *Politiken* nu aftrykt Matthews gode råd i vort medlemsblad. Således at vi i FREM kan tage ved lære af hvad han siger. I relation til denne artikel, har et af vore medlemmer taget til genmæle og hans mening om tingene bringer vi på side 6.

Holdtaktik er blevet en talisman i moderne fodbold. Vi hører ikke om andet. Der skrives bøger om det, og managers tilbringer søvnløse nætter med at udarbejde nye planer. Jeg har kendt mange, som gennem en hel kamp har noteret side op og side ned i forsøg på at finde en udvej til at forbedre holdarbejdet og gøre det fuldendt.

Vi løber alle rundt i ring for at prøve at efterligne en eller andens stil, fordi den var en succes. Hvis et hold vinder verdensmesterskabet, cup-turneringen eller det engelske mesterskab, kan man være sikker på, at alle andre hold sætter hjernerne i sving for at finde en taktik magen til det vindende holds.

Nogen bruger bare vinderholdets taktik uden nogen form for variation. Alle er på jagt for at finde hemmeligheden ved succes.

Der er mange, som siger, at vi her i England har for lidt træning med bold. . . , at ungarerne og de andre kontinentale hold aldrig træner en dag uden bold. . . , at det er hovedsagen ved deres træningsrutine.

Kritikerne har overværet den ungarske træning en tilfældig dag, derfor siger de: »Det er deres hemmelighed, masser af boldtræning.« Men er det?

Jeg har ikke set ungarerne lave en hel uges træningsprogram, og jeg tvivler om, at nogen engelsk kritiker eller fodboldleder har det. Men jeg er sikker på, at de ikke praktiserer boldtræning hver dag.

Vi har vor boldtræning, akkurat som de har, og også vore træningskampe midt i ugen. Men

med vore forbitrede hektiske turneringskampe er jeg sikker på, at det ville være en stor fejl at give toptrænede spillere for megen boldtræning i løbet af ugen.

Lad de yngste på 15—19 år lege med bold så tit som muligt — de kan ikke få for meget af det — men de ældre spillere behøver mindre bold- og mere konditionstræning og legemsudviklende øvelser.

For nogle år siden fandt Arsenalens geniale Herbert Chapman på en ny taktisk plan: Treback-systemet. Han lod centrehalf Herbie Roberts placere som en slags færdselsbetjent, hvorom hele Arsenalens strategi blev bygget op.

Det blev en vaskeægte succes. Arsenal blev den største fodboldmaskine, der er set. Men ser man tilbage, er det min overbevisning, at denne taktik blev årsagen til vor dalende fodboldstandard. Andre hold, ivrige efter at opnå Arsenalens triumfer, begyndte i huj og hast at efterligne stilen, og den gammeldags centrehalf, der deltog i angrebsspillet, forsvandt totalt. Vi — og andre, der kopierede engelsk fodbold — blev en nation af forsvarende fodboldspillere. Alting var lagt an på at lukke af efter mottoet: »Hvad vi har, det beholder vi.«

Denne defensive taktik har skylden for vore sløje resultater i international fodbold efter krigen. Vi har mistet tidligere tiders boldspillende innerwings.

Spillet er blevet mere »kick-and-rush«, sparken og løben — i et forsøg på at få bugt med »forsvaret for enhver pris«. Det er jo efterhånden så grelt, at publikum ligefrem hyler og piber ad en spiller, der prøver at holde på bolden og gå igennem.

Det er almindeligt nu til dags, at wingen styrter med tilbage for at tackle modstanderens wing. Han bliver dirigeret til det af sin træner. Før krigen var det en forbrydelse i fodbold. Dengang var det wings opgave at starte angrebene og fastholde dem. Det var ikke hans job at styrte tilbage og optræde som forsvarsspiller.

Jaget efter turneringspoints er roden til al denne djævelskab. Kan man dadle en træner, der giver sit hold ordre til at koncentrere sig om forsvaret? Lav et mål og tænk så på forsvaret. Hellere en uafgjort kamp end et nederlag.

Jeg har hørt ansvarlige folk sige, at det var bedre at vinde ved dårligt fodboldspil end at tabe ved godt. Det er en gal indstilling i det lange løb, for jeg har altid fastholdt, at godt spil be-

HEINRICH PEDERSEN

Griffenfeldtsgade

Telefon Nora 31 y - Nora 5731

smeder selv alle sine

Forlovelsesringe

derfor . . . den smukkeste Ring til den billigste Pris

Boldklubben **FREM**

stiftet 17. juli 1886.

Adresse: Julius Andersensvej 3, SV.
Telefon: Valby 1317 - 1331.
Medlemstelefon: Valby 1331.
Kontortid: 13—17 (lørdag undtaget).
Postgirokonto: 65,388.

FREM's BESTYRELSE:

Formand: *Vilhelm Skousen*, kan træffes paa C. 3299 eller Eva 7325. — Næstformand: *Georg Hansen*, Damsø 3201. — Kasserer: *Erik Stummann*, C. 9716 eller Damsø 6785. — Øvrige medlemmer af bestyrelsen: *Børge Mossfeldt*, *Svend Frederiksen*, *Albert Olsen*, *Anders Henriksen*.

Medlemsbladets redaktion: Redaktør *Bernhard Nielsen*, Lyrskovgade 8 Eva 715.

taler sig i længden. Men det understreger mit synspunkt: Point er det eneste, det drejer sig om.

De kontinentale hold går ikke i den grad ind for forsvarsspillet, og det er hemmeligheden ved deres succes.

Se på Ungarn. De to innerwings Puskas og Kocsis ligger langt fremme på banen, medens de lader centreforward Hideghuti lave det meste arbejde med at få fat i bolden og spille den frem, men alligevel er han med helt fremme, når der er brug for ham.

Forsvaret er overladt til sig selv. Man kan ligefrem høre Puskas og Kocsis sige: — Jeres job er at hindre de andre i at score, vort er at lave mål. Pas I jeres, så skal vi nok ordne resten . . .

De har det rette synspunkt. Jo mere de angriber, des mindre tid får modstanderne til selv at angribe. Det har altid givet bonus og vil blive ved med det. Det er, hvad vi skal gøre. Angrib, angrib, angrib og angrib . . .

Vi må lægge vore ideer om og lære at spille spillet, som det oprindeligt var meningen. Og hele meningen med fodbold er jo at score flere mål end modstanderne, og det kan kun gøres ved ustandseligt at presse modstanderne og angribe deres mål.

Hvis vi udvikler vore unge mennesker til rigtige fodboldspillere og gennemfører den gammel-dags innerwing, der kunne gå gennem et forsvar og holde angrebet ved lige — folk som Raich Carter, Alex James, Billy Walker, Peter Doherty, Willie Hall og Wilf Mannion — kan vi igen skabe en angrebsmaskine, der kan slå huller i enhver forsvarsmur og vælte den over ende.

West Bromwich prøvede denne »helt igennem angrebsplan« i sidste sæson, og de var på nippet til at løbe af med både mesterskab og pokal.

Jeg kunne lide at se nogle foretagsomme trænere fortælle deres centrehalves, at deres opgave er at kæde angreb og forsvar sammen, og bede dem holde op med bare at være stoplys. Hans mod ville blive belønnet, og alle andre klubber ville gå ind på hans idé.

Det ærgrer mig altid, når jeg ser en spiller aflevere bolden til en kammerat og derefter stå

og beundre landskabet eller falde i trance over, hvor god hans aflevering egentlig var. Her kan kontinentets spillere lære os en del. Så snart de har afleveret, er de væk som et lyn for at komme i rigtig position til en ny aflevering. De er hele tiden ude efter at finde hullerne og har hele tiden øje for bolden; derfor virker de så meget hurtigere end vore spillere.

Tyskland spiller næsten det samme spil som det, vi praktiserede før krigen, men også de har skruet tempoet en tak i vejret ved at løbe i position hurtigere, end man kan lade sin hat falde.

Vi må lære, at manden uden bolden mange gange er farligere end den spiller, der har den.

Jeg mindes en situation fra kampen mellem England og Ungarn. Hideghuti spillede bolden frem til Puskas, som trak ud mod højre wings plads med et par forsvarere efter sig. Pludselig, hurtig som lynet, smækkede Puskas bolden frem langs midten, hvor Hideghuti allerede stod klar — helt alene — og scorede.

Så let er det . . .

Da ungarerne besluttede at stable et hold af verdensklasse på benene, blev udvalgte spillere samlet sammen, lærte en masse fodboldtaktik og blev holdt samlede i årevis, medens de trænede og byggede deres fysiske tilstand op. Jeg har hørt, at det ikke engang var tilladt dem at besøge deres familier i måneder.

Alt i deres levevis blev ofret for at skabe et virkeligt stjernefodboldhold. Det er naturligvis den ideale måde, men kunne vi gøre det her? Det ville være umuligt.

Vor leveform ville gøre oprør mod sådanne diktatoriske metoder. Jeg tror ikke så hårde træningsmetoder, som har skabt det ungarske superhold, ville falde i vore spilleres smag.

Derfor må vi se at finde en anden fremgangsmåde efter de samme linjer, og gøre os klart, at det er nødvendigt med en stærkere følelse af disciplin mellem de yngre spillere.

En fodboldkarriere er efterhånden blevet alt for let at opnå. Den tidligere kamp for at nå toppen, som vi alle måtte igennem før krigen, synes at være forsvundet.

Den unge spiller blomstrer alt for hurtigt op til det, vi kalder stjerne. En god kamp — og han bliver straks sat på landsholdet eller skreget op til det. Det er chokerende.

Der skulle holdes lidt igen på deres klatren op ad stigen. De skulle lære at mestre alle spillets finesser, før de blev præsenteret i topklasse-fodbold-rampelyset.

Al denne moderne strømlinjede træning og øjeblikkelige bringer spillerne frem i første række, giver dem nykker og berøver dem chancen for at udvikle deres tekniske dygtighed, så den kan stå for de krav, der stilles til dem senere, når den unge spiller virkelig er nået op i den internationale topklasse.

Alle de gamle stjerner måtte kæmpe for at nå til vejrs, og de sugede lærdom til sig hele tiden. Derfor var de så gode.

Jeg lærer stadig noget nyt efter at have spillet i 24 år, og jeg er stadig langt fra det fuldendte.

Hvor er de unge mennesker, som vi troede skulle have »sparket« os gamle ud af spillet for

(Fortsættes side 8)

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

Forårsfornemmelser

Seniores

Efter at turneringen var sluttet sidst i november, deltog vi i en række *five-a-side* stævner, dog uden større held. Vi var med i Vanløse og tabte til AB i semifinalen. Samme dag deltog vi i et stævne i Herlev, og tabte i een af de indledende kampe. I Valby deltog vi med såvel *old boys* holdet som *københavnsserieholdet*. *Old boys* holdet tabte i den indledende kamp til Politiet, mens det andet hold slet ikke kom til at spille, da turneringen noget utilfredsstillende blev afgjort på lodtrækning. Endvidere deltog *old boys* holdet i HIK's *five-a-side* stævne og tabte til Brønshøj. I det årlige *five-a-side* stævne på Idrætsparken tabte vi i den første kamp til B 93. Endelig havde vi vort eget *five-a-side* stævne søndag den 19. december med deltagelse af 13 hold. Efter en række spændende kampe sikrede følgende 5 spillere sig en and til julebordet: Bent Kock, Harald Brinckmann, Curt Andersen, Mogens Gebuhr og Leif Tønnesen.

I januar måned arrangerede »Stævnet« som sædvanlig indendørs fodbold. I den ordinære turnering sluttede vi som nr. 3, mens vi i pokalturneringen blev slået i semifinalen af AB. Man kan diskutere værdien af indendørs fodbold som træning, men det er i hvert fald sikkert, at spillerne glæder sig til at være med. Set fra en tilskuers side skal det indrømmes, at spillet virker noget ensformigt.

Som det fremgår af ovenstående, er det ikke meget pause vore spillere har haft, men der var alligevel fuld tilslutning fra spillerne, da vi ved et møde i december blev enige om at gøre en ekstra indsats ved træningen. Vi startede søndag den 9. januar med skovtræning. Om tirsdagen konditionstrænede vi på »Frem«s bane, og om fredagen havde vi gymnastik på Ellebjergskolen. Når dertil kommer, at der var indendørs fodbold om torsdagen, og nogle af vore spillere var med til DBU's fællestræning om lørdagen, rejser det spørgsmål sig, om det ikke er for meget, man forlanger af en amatør. Lad mig dertil sige, at man bestemt ikke har indtryk af, at det er noget, man forlanger af spillerne. Der har så godt som været 100 % tilslutning, og spillerne kommer, fordi det morer dem. Vi har haft mange fornøjelige timer, og jeg ved, at foruden det rent træningsmæssige, har træningen været med til yderligere at udbygge det gode kammeratskab, som er nødvendigt for at skabe et godt fodboldhold.

Jeg er klar over, at det særlig er spillernes familie, det går ud over. Vore damer har sikkert haft flere friaftener, end de i almindelighed bryder sig om, og jeg vil derfor gerne rette en tak til vore damer, fordi de så beredvilligt har givet slip på vore spillere.

For vore sekundaspillere har der også været lejlighed til at træne hele vinteren, idet Egon Sørensen hver tirsdag og søndag har været på Ellebjergskolen og taget sig af de spillere, som har haft lyst til at udbedre deres mangler.

Det er mørkt, det er koldt og vådt. Men foråret er på vej, og om en god månedstid skal vi atter til turneringsfodbold. Og det er med visse forventninger vi ser hen til afslutningen af turneringen. Et tilbageblik på efterårets kampe og stillingen i turneringen må gøre en vis optimisme berettiget, for det var vel sådan, at ingen andre af divisionens hold var af en så frygtindgydende styrke, at vi ikke stiller op mod dem med mindst 50 % chance. Sidste forår havde vi på et vist tidspunkt chancen for at komme helt til tops, men påskens to turneringskampe, som kun indbragte os 1 point, tog troen og selvtilliden fra vore spillere. Igen i år er vor stilling sådan, at

med en god indsats og lidt held, for det skal der til, er chancen der igen.

Det vigtigste for at nå dette mål er, at spillerne selv tror på muligheden, og at der gøres en lille ekstra indsats ved forberedelserne. Det er min mening, at et dansk hold i konditionstræning til 90 min. — hvilket vil sige, at man spiller med samme fart de sidste 10 min. af en kamp som de første 10 min. — vil have meget større chancer for at løbe af med mesterskabet end de hold, der er i »normal« træning. Et hold i bedre kondition end den »normale« vil kunne vinde sine kampe i de sidste 20 min., for da er de fleste danske hold »flade«.

Vore spillere blev foreholdt disse betragtninger, og lad det være sagt med det samme, de gik 100 % ind for tanken, at prøve at komme i en bedre kondition end tidligere. Træningen blev begyndt lige efter nytår indendørs og udendørs, og der er i de seks uger, der er forløbet, gjort et godt stykke arbejde med den slidsomme kondition. Uanset vejret har alle mødt til træning, og netop det, at alle er med gang efter gang, har givet træningen humør og fart og lover godt for fortsættelsen. Også bevidstheden om at have gjort et godt forberedende arbejde og efterhånden føle,

Fra søndag den 6. februar er træningen gået ind i sin normale gænge, med konditionstræning på banen tirsdag og torsdag, og fodboldtræning om søndagen i det omfang, baneforholdene tillader det. Til de spillere, som endnu ikke har været med, vil jeg komme med en opfordring om at møde op.

Danmarksturneringen starter som bekendt sidst i marts måned og fortsætter med få pauser indtil 5. juni. Vi lægger ud lørdag den 26. marts mod Køge, og sekundaholdene begynder dagen efter.

Inden turneringens begyndelse har vi aftalt følgende træningskampe:

Lørdag den 19. februar mod SIF.

Søndag den 27. februar mod Fremad, A.

Søndag den 6. marts mod AB.

Hvor kampene skal spilles er endnu ikke aftalt, da vi indretter os bedst muligt efter baneforholdene.

Det er med forventninger, vi ser den kommende sæson i møde. Med det arbejde, der er lagt i træningen, er der i hvert fald ingen, der skal sige, at spillerne ikke gør noget for at blive bedre.

Svend Frederiksen.

Ungdomsrækkerne

Når turneringen om efteråret starter, er spændingen altid stor, indtil vi får konstateret, hvor stærkt spillende vi er i de forskellige rækker.

Vi er nu ved forårsturneringens start, hvor chancen for en god placering er bedst. Sidste år vandt vi 10 turneringer og to pokaler, det var

jo, som før sagt og skrevet, strålende, og muligheden for en gentagelse er også til stede i år, men — der er et lille men — vi er efterhånden blevet lidt betænkelige og spørger os selv, om spillets kvalitet nu også står i et rimeligt forhold til alle de urneringer, vi vinder — er det os, der er stærkt spillende, eller er vore modstandere på det jævne?

Nu skal det ikke forstås således, at vi underkender den smukke sportslige indsats af ungdomsafdelingen gennem de sidste år, resultaterne taler for sig selv.

Vi har endnu 2 måneder indendørs træning tilbage, hvor I har mulighed for at erhverve kendskab til teknik og positionsspillet med mere i dets mindste detaljer, blot I er opmærksomme og følger jeres instruktør. Jeg har fulgt arbejdet i vinter, og det har været fint, mødeprocenten har været stor, og der er gået til sagen både fra jeres og vore dygtige instruktørers side. Om to måneder begynder turneringen, og vi ved, I står godt rustet til slutspurten.

Nu har vi blot et ønske, og det er, at I benytter jeres ledige timer, altså dem uden for jeres faste træningsprogram, til at tage en bold og gennemarbejde nogle af indendørs øvelserne, men helst dem, der falder jer sværest. Det var på den måde og ved stadige gentagelser, at Pauli Jørgensen og John Hansen, for blot at nævne et par, blev storspillere, de blev det nemlig ikke, før de ved en meget stor personlig indsats forbedrede deres naturlige anlæg.

Børge Mossfeldt.

at formen nærmer sig, må kunne give spillerne troen på, at i år skal enhver chance gribes, og med bistand af det i fodbold nødvendige held, holdes fast. Det bliver spændende og forhåbentligt morsomt at se, i hvor høj grad det lykkes. Skulle det mislykkes, ja så kan ingen rette bebrejdelser mod dem for deres forberedende arbejde. Alle frem'eres bedste ønsker vil følge dem.

Også i ungdomsafdelingen ser man frem til sæsonafslutningen med forventninger. Afdelingens stilling ved efterårets slut er sådan, at man har de største muligheder for at slå fjorårets rekord. Også her har der i vinterens løb været drevet en intensiv træning i gymnastiksal, en træning som plejer at give os et lille forspring for vore øvrige konkurrenter ved forårets start.

Ved generalforsamlingen vil medlemmerne blive stillet overfor forslag om en kontingentforhøjelse. Tiden er jo desværre sådan, at vore udgifter stiger jævnt, medens vore indtægter ikke holder trit med dem. Klubben har i de sidste par år haft underskud på driftsregnskabet, et underskud som kun delvis er blevet dækket ved renteindtægten af formuen.

Det er klart, at bestyrelsen ikke vedblivende kan lade tingene udvikle sig sådan, men man må søge dækning for dette underskud. Lad mig fortælle straks, at denne kontingentforhøjelse ikke helt vil dække underskuddet, men at vi håber at kunne forøge vore kampindtægter, således at den foreslåede kontingentforhøjelse skulle være tilstrækkelig. Og lad det også være sagt med det samme, at selv med denne kontingentforhøjelse er Frem stadig den klub med det laveste kontingent i København, ja, måske i hele landet.

Spørgsmålet om en komb. fritids- og ulykkesforsikring blev rejst på sidste generalforsamling. Nu har bestyrelsen et forslag klart til en sådan forsikring omfattende alle seniorspillere med licens under KBU. Det er meningen, at præmien for denne forsikring skal opkræves sammen med kontingentet, men da det er en sag, der udelukkende har interesse for spillere, kan den sådan set ikke afgøres på en generalforsamling, men må behandles på et møde af de interesserede. Det ville være urimeligt, om klubbens passive medlemmer vedtog en forsikring, som de aktive ikke var interesseret i. Derfor vil der i nærmeste fremtid blive indkaldt et møde til afgørelse af dette spørgsmål.

V. S.

Systemer, taktik, teori og praksis

Et fornøjeligt supplement til overværelsen af en fodboldkamp er kritikken hos det store fodboldpublikum, når det går fra kampen. Den kan høres på vejen til sporvognen, den kan høres i sporvognen, den høres i hjemmet og på arbejdspladserne dagen efter. Hvis man lytter opmærksomt, er der altid en part der siger: »Jeg kan ikke forstå, hvorfor de bliver ved at bruge som v. half. Med de afleveringer kan der aldrig blive nogen form for angrebsspil. Og hvad mener du om som h. wing? Han har ikke mere idé om at spille den plads end min gamle tante«.

Og en anden vil måske sige noget i retning af: »De vinder aldrig en kamp før lærer hvad det virkelig vil sige at spille c. half. Hele holdets taktik er gal. Hvis jeg var dets træner, ville jeg o.s.v. o.s.v.«

Og spørgsmålet er så: Er der noget rigtigt i denne kritik? Og hvem har ret? Ja, sædvanligvis er begge parter inde på noget af det rigtige — i den forstand, at *teori og praksis er uløseligt forbundet*.

Intet er imidlertid sværere at afgøre end: Skyldes holdets nederlag og dårlige spil forkert taktik eller de enkelte spilleres manglende evner. For selv i kritikken af de enkelte spillere overses som regel en af de fundamentale ting om han nu passer ind i holdets stil og spillefacon. Man kan aldrig i generel forstand skille den enkelte spiller fra holdet, dets taktik eller spillefacon. For at nå til en helt retfærdig bedømmelse må man altså først spørge: I hvilken udstrækning lykkedes det spilleren at følge de direktiver eller den taktik, der er lagt før kampen, eller som er en egenart, d. v. s. en stil nedarvet af gamle klubtraditioner? Eller på den anden side spørge: I hvilken udstrækning lykkedes holdets taktik som resultat af de enkelte spilleres dygtighed og styrke?

Disse to spørgsmål dækker naturligvis ikke generelt ethvert krav til en kritisk gennemgang af en kamps forløb, men vil dog spille en fremtrædende rolle, når holdet manglende succes skal bedømmes.

Nået så langt er det måske på sin plads at se lidt på de forskellige former for taktik for at se hvilken, der ville falde holdet naturligt og letfatteligt, og til hvilken holdet f. eks. ikke egner sig, først og fremmest fordi materialet ikke er til stede. Det mest kendte og mest anvendte her i Europa er jo »tre-back-systemet, første gang anvendt og lanceret af ARSENAL i Herbert Chapman's tid og siden efterfulgt af alle engelske og skotske klubber samt i det meste af Europa. Dets modstykke og forgænger med den angribende c. half anvendes endnu nogle steder i Mellemuropa, men mest i Sydamerika. Kombineret med disse to forsvarssystemer findes adskillige former for angrebssystemer varierende fra M-systemet til W-systemet og systemet med begge wings og innerwings fremme med c. forward spillende bag hele forwardkæden. Dette sidste

anvendes i første række af Ungarn, hvor c. forward, *Hideghuti*, spiller bag sine berømte innerwings, *Kocsis* og *Puskas*. Det får vi sandsynligvis demonstreret til maj, når vi skal spille landskamp mod Ungarn.

Inden man tilpasser et holds taktik, er det, som nævnt, nødvendigt først og fremmest at se på, hvilket spillermateriale, man har til disposition og dernæst at lægge denne taktik efter modstanderens spillefacon. Og om holdets spillere magter at gennemføre denne form for taktik. Uden disse fundamentale forudsætninger vil ingen form for taktik — planlagt forud — have udsigt til at lykkes

Enhver allerede kendt form for »systemer« har sine tilhængere og modstandere, og fordelene og manglerne ved dem vil blive diskuteret så længe fodbold spilles. Men vi er også nu nået til det punkt, hvor faren for at tænke i for abstrakte baner er til stede. Her må teorierne først gennemprøves i praksis inden dom fældes.

Ved siden af disse meget åbenlyse farer ved »papir-systemerne« ligger faren for at dømme ud fra enkelte kampe, hvor det ene system har triumferet over et andet. Kort tid efter kan dette system nemlig meget let komme ud for kedelige overraskelser fra samme system, det lige har besejret. Ofte har man set og hørt tilfælde, hvor en taktik planlagt før kampen eller i halvlegen har vendt begivenhedernes gang. Men hvad med de tilfælde, hvor taktiken har svigtet? Dem hører man meget sjældent om. Det er derfor umuligt at afgøre ud fra enkelte tilfælde, om der har været noget galt ved denne »planlægning«. For eksempel kunne denne taktik gå ud på at »holde« en bestemt farlig forward (som man har hørt om fra England med *Matthews*), men denne forward er så god en spiller, at han under kampen finder de modtræk, som fuldstændig kuldkaster den anlagte taktik, og derved bringer hele holdet i vildrede.

Fodboldhistorien er fuld af beretninger om, hvorledes et hold har nået succes'ens tinder gennem en bestemt taktik, gennemprøvet og konsekvent gennemført, baseret på det tilstedeværende spillermateriale, men i løbet af få år, hvor nogle nøglespillere er skiftet ud, er sunket ned til den mere almindelige standard. *Effektiviteten* og

Amagerbrogade 96 . Telf. Amager 5030

Største Pladelager paa Amager

Specialværksted for Eftersyn og Reparation af alle Musikinstrumenter.

glansen forsvinder gradvis, skønt systemet er det samme.

Dette bringer den evige sandhed frem, som ligger i enhver fodboldkamp: *Det er en kamp mellem to gange elleve spilleres dygtighed på banen.*

Hvis hold A's spillere er bedre end hold B's, vil A være det bedste hold, selv om det ikke altid vinder. Her spiller spørgsmålet om held og uheld ind, men i det lange løb vil A være det bedste, fordi det kan *bestemme taktiken på banen.* Hvis det f. eks. er gået på banen med den forudsætning at spille defensivt, og der ingen grund er til at spille defensivt, vil det gå over til offensiven. Den modspiller, man måske har besluttet at »holde« med to mand til opvarning, er måske ikke i hopla. Ja, så bruger man naturligvis den ene mand til noget mere nyttigt end at gå og holde ham i hånden. Kort sagt, jo dygtigere spillerne er, des mere varierende vil holdets taktik blive og vil i de allerfleste tilfælde lade det bestemme farten og holde initiativet på banen.

Taktiske systemer er med andre ord helt og aldeles afhængige af spillernes dygtighed. Teoretiske systemer er værdiløse som et skelet, hvis man ikke har spillernes dygtighed til at give det kød og blod. Enhver træner må vide dette og først gøre sig klart de enkelte spilleres mulighed for at kunne spille sammen og danne et hold. Den skematiske taktik kommer i anden række. Det er først når spillerne — groft sagt — har nået samme grad af teknisk dygtighed, kondition og holdmoral samt evne til at fatte denne skematiske taktik, at et godt gennemarbejdet system har udsigt til at lykkes. Jo dygtigere den enkelte spiller er, jo lettere glider han ind i systemer og jo lettere har han ved at skifte dette system på banen, hvis det skulle være nødvendigt.

Dansk fodbold er nede i en bølgedal. Vore hold spiller »ungarsk«, »M« eller »W« systemer og udenlandske trænere indkaldes for at lære os disse systemer. Vi skal spille landskamp mod Ungarn og UK's formand sendes til Skotland for at studere ungarsk spillefacon, antagelig for at finde et »system«, der skal give os chancer for at slå disse. Alt dette til ingen nytte, fordi forudsætningerne for at spille et eller andet system ikke er til stede.

Til at bringe dansk fodbold frem igen kræves ikke systemer, men følgende egenskaber hos spillerne: *en teknisk dygtighed*, der tillader dem at have bolden under nøjagtig kontrol, *en kondition*, der tillader dem et positionsspil, som vi har

savnet i adskillige år, *en præcision og fart i afleveringerne*, der letter arbejdet for medspilleren og giver den hurtig fremdrift, og *præcision og fart i skuddene på mål.*

Uden disse egenskaber er selv den simpleste form for systemer, det være sig — nær sagt — alle kendte, *den rene gift.*

Fundamentet må ligge der, før huset bygges.

P. V.

Nye bridgemestre

Så er den enerverende spænding udløst. Det gamle sejrssikre mesterpar i Bridge, *Vilhelm Skousen* og *Svend Pedersen*, er stødt fra tronen af den fremstormende ungdom, repræsenteret ved *Kjeld Svanevig* og *Dam*, som vandt FREM-mesterskabet med 1485 points. Nr. 2 blev Skousen og Sv. Pedersen med 1476 points. Nr. 3 *Bernhard Langvold* og *Svane* med 1440 point og nr. 4 *Leo Nielsen* og *Erik Hansen* med 1392 point.

Også handicapturneringen blev en rigtig mandedyt. Fuld af spænding og dramatik, gennem alle 8 spilleaftener. Vindere blev her *Leo Nielsen* og *Erik Hansen* med 1488 points. På 2. og 3. pladsen stod parrene *Kurt Nielsen* og *Torben Blom* og *Kjeld Svanevig* og *Dam*, lige med hver 1485 point. Nr. 4 *Bernhard Nielsen* og *Kurt Jørgensen* med 1482 point. Det var et meget fint handicap. Kun 6 points mellem de fire første par kan daarligt være mindre.

Selv om det nu er slut med bridgeturneringen fortsætter de hyggelige spilleaftener hver tirsdag. Alle FREM-medlemmer er velkomne.

Undertrækket.

Straffesparkspletten

Det var en træningsaften for seniores. Regnen havde strømmet ned og gjort banerne umulige at træne på. Cheftræner *Leo Nielsen*, var omklædt og han bekendtgjorde følgende overfor spillerne:

— Træning med bold er umuligt i aften. Vi tager en rask løbetur rundt på vejene. Jeg løber selv i spidsen!

Så lød det fra baggrunden:

— Er din cykle da punkteret!

★

En aften, da den nys overståede bridgeturnering foregik, hørte man følgende replik mellem *Edvard Lærke* og makker:

— Husk nu vi er Syd-Nord!

— Det bliver jeg mindet om ustandseligt. For når jeg spørger i Øst, så svarer du i Vest.

HARALD GRONEMANN

Damagervej 12 . Tlf. Ry. 1490

Al transport

med 2½ og 5 tons vogne

samt

kul-koks-cinders og brænde

tilbydes til

billigste dagspris

I konkurrencefodbold . . . (Fortsat fra s. 2)

længe siden og opretholdt engelsk fodbolds traditioner?

Dygtigheden er der simpelthen ikke nutildags, og viljen mangler også. Alt for mange af de unge tror, de ved det hele, før de begynder. Flere af dem vil slet ikke tage mod råd selv fra professionelle stjerner. Og for mange finder træningen, ud over et nødvendigt minimum, kedsommelig.

Da jeg var dreng, spillede jeg fodbold hver aften efter skoletid, somme tider med 20 på hvert hold, andre gange kun seks. Vi gjorde alt for at komme til at spille og lagde hele vor sjæl i spillet.

Når banen stod under vand, som den ofte gjorde vinteren igennem, plejede jeg at sparke med en tennisbold op ad vor havemur. Min boldkontrol i dag skylder jeg den lille gummibold og havemuren.

En fodboldspiller kan ikke se for meget til bolden, når han er ung. Jeg ville lade unge mennesker træne med bold hver dag og holde dem til det, indtil de fyldte 19.

Efter den tid er jeg bange for, at spilleren ville miste for meget af lysten til selve kampen, hvis han fik for megen boldtræning.

Holder de unge lige så meget af fodbolden, som vi gjorde — og stadig gør? Alting bliver lagt frem for hans fødder nu. Støvler, tøj, bolde og baner, men han synes at have mistet gløden, ivrigheden og kærligheden til spillet. Måske er det, fordi han ikke skal kæmpe for at komme med på holdet.

Unge spillere må være forberedt på at underkaste sig en strengere disciplin. De bør ikke alene tage mod råd af ældre professionelle spillere, men gå ud over de grænser, som træneren sætter for træningen. Gå mere op i spillet og gøre mere, end de bliver bedt om.

De burde selv udarbejde deres egen træningsplan. . . som passer til deres fysiske forudsætninger og krav, læggende vægt på at nå toppunktet af deres ydeevne — og så holde topformen. Derfor er jeg imod alle disse moderne træningsideer. De er for kollektive, ikke individuelle.

Der er mangel på virkelig gode unge spillere i England som så mange andre steder, men ved at danne lige-fra-skolen-hold, som knyttes til klubberne og unionerne, kan der gøres meget for at bøde på det.

Drenge med anlæg for spillet må have den rigtige træning. Hovedpunktet bør være boldbehandling, og drengene bør lære at koncentrere deres bestræbelser om at blive mestre i den kunst.

Et råd til fodboldtrænere, særlig dem, som har med opdragelsen af ganske unge fodboldspillere at gøre: Træn ikke al den individualistiske færdighed ud af drengen. Lad ham udvikle sit naturlige talent.

Man kan ikke tale fodbold ind i en ung spiller. Han må selv opnå sin rutine ved stadig øvelse og træning med ældre spillere.

Der er drenge med talent overalt, på landet og i byer, i sidegader, i baggårde og i hovedbygninger. Det er klubbernes opgaver at finde

disse drenge med talentfulde fødder og en fodboldhjerne. Lær dem spillet på den rigtige måde og frem for alt: Lær dem at beherske sig selv.

En form for disciplin er nødvendig. Og hvis de unge spillere ikke kan lide det, så lad dem forsvinde. I konkurrencefodbold er der ikke plads for slappe fyre eller drenge eller unge spillere, hvis hoveder af indbildskhed er for store for deres støvler.

Unge spillere må lære én ting: Man får ikke mere ud af fodbold, end man selv giver det.

Første klasses fysik, det holder jeg stejlt på, er nøglen til fremgang i fodbold, præcis som i alle andre sportsgrene.

Det kan ikke nytte noget at begynde at spille fodbold, hvis ikke man er i ordentlig fysisk form.

Den kontinentale spillestil ser meget hurtigere ud end vor, fordi spillerne hele tiden løber i position — de finder hullerne lynhurtigt. Det kunne aldrig gå, hvis spillerne ikke var så fysisk veltrænede.

Man når aldrig denne topform bare ved at spille fodbold. Man må først træne og forberede sig med gymnastik i forskellige former for at løse musklerne op. Dernæst kommer den hårde konditionstræning, uden hvilken man ikke kan være med i en krævende turneringskamp eller landskamp.

Her er en vigtig ting. Alle spillere er indrettet forskelligt. Derfor må træningen lægges an på den enkelte spillers behov. Øvelserne må lægges sådan, at de bliver til gavn for dem alle.

Den succes, jeg har haft på fodboldbanen, skyldes, at jeg altid har holdt mig i god kondition. Det kan jeg takke min far for. Han var fjervægtsbokser og påpegede for mig, der var en lille fyr, hvor meget det betyder at have en god fysik.

Hver morgen, hvor koldt det end var, lod han mig stå op kl. 6 og foretage ind- og udåndinger. Det skete sammen med muskeløvelser, som hjalp med til at bygge min krop op.

Da jeg kom til Stoke City efter endt skolegang, havde jeg mere end tre kilometer hjemmefra til fodboldbanen. Den strækning skulle jeg igennem fire gange om dagen, og der var ikke noget der hed at tage en bus. Far passede på, at jeg gik og derved fik træning.

Siden da har jeg trænet sommer og vinter. Jeg har gennemtænkt træningsplanen for at holde mig i form, så jeg har kunnet opfylde moderne fodbolds krav.

Den kendte fodboldkommer Willie Evans har mange gange sagt, at han anser mig for den hurtigste fodboldspiller på 25 meter. Det tror jeg nu næppe, men jeg lægger stor vægt på at træne i hurtige starter.

Den store hemmelighed ligger i at komme i gang hurtigere end modstanderen. Jeg kan lide at trække min modspiller til mig, få ham ud af balance og derefter mobilisere hele min reserve af hurtighed for at slippe forbi ham. Det plejer at lykkes ganske godt.

Lad os bygge en samling fysisk fuldkomne spillere op. Med dem kan vi — med vort medfødte fodboldtalent — frembringe en ny og uovervindelig fodfoldhær.

FREM'S SPILLEDRAGT

faas i klubben eller i

Klubbens Leverander

Sportsmagasinet
F.F.B.

Amagertorv 11

Ctr. 689

Ctr. 14758